

D box 24

Den Norske Synode

D box 24

Den Norske synode. Decorah, Iowa

Den Norske Synode

[Synoden for den Norsk evangeliske
lutherske kirke i Amerika]

Hilsen

til

Hundreaarsfesten

i

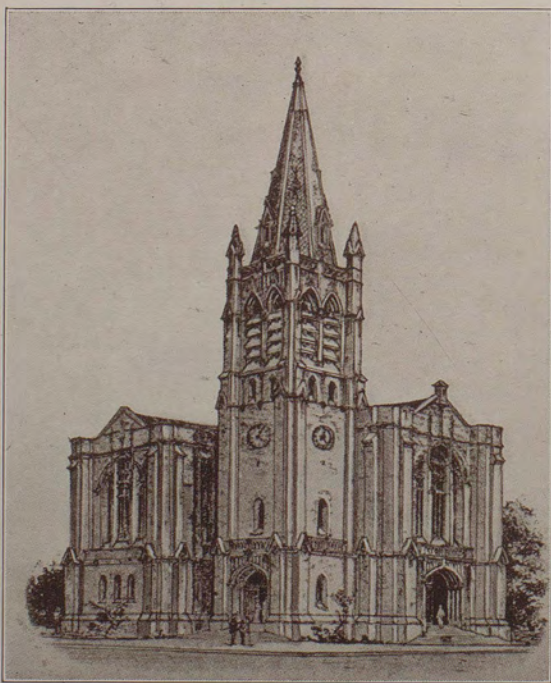
Norge

1914

"DECORAH-POSTEN'S TRYKKERI, DECORAH, IOWA"

Democrat
Bjarne Knudsen
Bergen

VOR FRELSERS KIRKE, Minneapolis, Minn.

*Gave fra
Domproost Bjarne Knudsen*

- 2

350350

Den Norske Synode

EN NORSKE SYNODE er et luthersk Kirkesamfund i Amerika, grundlagt af "Norsk-Amerikanere". Ved Norsk-Amerikanere forstaaes dels Folk, der er udvandret fra Norge og har bosat sig i Amerika, dels disses Efterkommere. For at forstaa et norsk-amerikansk Kirkesamfund, dets Ordninger og Historie maa man kjende noget til Indvandringen, Indvandrerens Kaar og hvad Amerika gav ham, da han valgte det som sit nye Fædreland.

Amerika gav Indvandrerens Borgerret, hvis han vilde have den, gav ham Jordeiendom for intet eller for en overkommelig Pris, saa han kunde faa sit eget Hjem og faa det med nærsagt hvad Slags Klima og Jordbund, han ønskede, Skogland eller Prairieland, høit Land eller lavt Land, faa det i Strøg som er varme nok for Sydlændingen eller kolde nok for Nordboerne.

Endvidere gav de Forenede Staters Forfatning Indvandrerens Retten til fri Religionsøvelse. Stat og Kirke er adskilte. Kirken kan ordne sine indre Anliggender som den vil. Enhver kan dyrke Gud efter sin Overbevisning. Norske Indvandrere fra Firti- og Femtiaarene benyttede sig af denne Ret, organiserede Menigheder og disse forenede sig igjen i 1853 til et Samfund hvis officielle Navn er "Synoden for den Norsk Evangeliske Lutherske Kirke i Amerika" eller som den almindelig kaldes "Den Norske Synode".

INDVANDRINGEN.

Skjønt Folk fra Norge kom til Amerika tidligere, kan det dog ikke siges at Indvandringen begyndte før 1825, da 52 Personer fra Stavangerkanten kjøbte en Slup og drog over Havet. I 1836 reiste to Brigger fra Stavanger og i 1837 en fra Bergen. Men først i Firtiaarene foregik Indvandringen efter en større Maalestok. Man regner, at der fra Norge indtil Firtiaarene var kommet ca. 1200 Emigranter, i Firtiaarene ca. 17,000 og i Femtiaarene ca. 35,000.

NYBYGGE DANNES.

Naar en Mand kom fra Norge, pleiede han gjerne at slaa sig ned, hvor han fandt Sambygdingen. Fandt han ikke Land han likte, lod han kanske Familien, hvis han havde nogen, blive tilbage hos Kjendinger, medens han selv drog videre Nord eller Vest, indtil han fandt et Sted, som han syntes om. Saa gik han til Landkontoret og fik hvad man kaldte "Patent paa Landet" d. v. s. Bevis fra Regjeringen for at Landet var hans. Fandt han Land, som nogen havde "claimet", sikret sig eller kjøbt før ham, ordnedes Sagen med Eieren. Saa grov han sine Tufter. En Jordkjælder, en Torvhytte, en "Shack" eller et Loghus blev Hjem for ham og hans. Manges Farmer, der idag flytter ind i et nyt Hus med fint Møblement og kunstig Opvarming, siger selv, at han er ikke lykkeligere,

end da han kunde flytte ind i sin første "Shack" eller Torvhytte ude paa Nord Dakotas Prairier eller i sit første Loghus eller sin Jordkjælder nede i Wisconsin's mere skogrige Trakter.

Det er en Ting, som i senere Aar har forundret mangen, og det er, at de første som "settlede" et Sted ofte drog forbi meget bedre Land end det, de endelig valgte for sig selv. Det kom, som saadanne Folk selv har forklaret det, tildels deraf, at de ikke havde Vet paa Land. Det var altsammen bedre end det, de var vant til at se. Dels kom det deraf, at den som kom fra Norge før i Tiden ialfald altid vilde have Skog og Vand, om det paa nogen Maade gik an at faa det. Nu nødes man mængstedes til at vælge bare Skogland, som er sent at rydde eller Prairie uden en Træpinde paa, eller Land saa sandigt eller stenet, at man neppe kan skrabbe Levemaaden af det.

Naar en har "sat sig paa en Claim", som man siger, saa kommer gjerne flere, enten Sambygdinge fra Norge eller, som det nu mest har gaaet for sig, Kjendinger fra ældre Settlementer — Bygder — længere Øst og bosætter sig i samme Nabolag. Dette kaldes da et Settlement, eller Nybygge.

I saadanne Nybygger faar som oftest Gaarden det samme Gaardsnavn som Familien havde i Norge. Dersom det ikke gaar godt for en Mand, hvor han først ned sætter sig, sælger han gjerne "ud", drager længere vestover, faar billigere Land og begynder fra nyt af. Der er Farmere, som først har "settlet" i Wisconsin, siden i Minnesota og nu bor i Syd- eller Nord Dakota. Somme bosætter sig et Sted for senere at finde noget bedre, andre bosætter sig for baade at leve og dø paa sin første Farm.

I det sidste Tilfælde gaar Farmen gjerne over til en af Sønnerne. Der er saaledes mangen Farm, som nu eies af tredje Slegtled af samme Navn. Har en Gaard faaet et godt norsk Navn, beholder den det ofte, selv om den gaar over i fremmede Hænder, især hvis norske Folk bliver Eiere. En ren Undtagelse er det imidlertid, at en Mand af en anden Nationalitet bæres med det norske Gaardsnavn.

MENIGHEDSARBEIDE.

Folk, som var opvoksede i Norge i Statskirken, var vant til at alt styredes ovenfra. De manglede derfor al Erfaring med Hensyn til kirkelige Ordninger i et Land, hvor Stat og Kirke var adskilte, og hvor de selv maatte ordne norsk-lutherske Menigheder, dersom de vilde have nogen. Det vilde de næsten allesammen i den Tid; for det skal siges til den norske Nybyggers og hans Fædrelands Ros, at var han end som Regel fattig paa Penge, saa havde han dog med sig hjemmefra det som var mere værd, og som ikke kan faaes for Penge. Ikke blot havde han en hæderlig Karakter, sterke Hænder og Villighed til at bruge dem, Ordholdenhed, Nøisomhed og en aldrig svigtende Kjærlighed til Hjem og Familie; men han havde som sin bedste Arv fra Norge sin Kristentro. Sin Bibel, Katekisme og Salmebog havde han med sig, og han brugte dem ogsaa. Og saa ivrig han end var for at faa eget Hjem for sig og sine, saa ivrig var han ogsaa, naar det gjaldt at tømre Kirkehjem, hvor man kunde samles om Guds Ord.

Pastor I. A. Otteson, en af Synodens Pionerprester, har skrevet en

kort Udsigt over Synodens Historie. Derfra er disse Meddelelser tildels hentede. Om Menighedsdannelse fortælles deri følgende:

“De første norske Settlementer, hvor der blev kirkelig Ordning efter Moderkirkens Skik, var i Wisconsin, nemlig Koshkonong, Muskego og Rock Prairie. Skjønt vistnok Muskego først fik Prest og Menighed, nævner jeg Koshkonong først, da man her først fik ordineret Prest fra Norge. Her stiftedes ogsaa vor Synode, og denne Menighed blev senere, mere end Muskego, en Modernemenighed for saa mange andre Menigheder, ikke blot derved, at de første Prester her missionerede mest omkring, men og fordi Koshkonong fast lige til denne Tid har været et Sted, hvor saa mange norske Nykommere ofte stanser nogle Aar og gaar siden Vest og er da gjerne ivrige for at stifte Menighed hvor de kommer hen. I 1844 fik de den første Prest fra Norge, nemlig Past. J. W. C. Dietrichson, som den 26de Februar 1844 blev ordineret af Biskop C. Sørensen i Oslo Kirke. En Farver Sørensen i Kristiania bidrog velvillig 500 Sp. til hans Udstyr til Reisen.

Iste September 1844 holdt Dietrichson sin første Gudstjeneste (Tekst Aab. 22, 12) og næste Dag prædikede han over de Ord: “Dækker Gud nu Bord i Ørkenen” under et stort Egetræ paa Knud Juves Farm, omtrent en halv Mil Vest for den senere oprettede vestre Kirke. Ved disse to første Gudstjenester ordnedes nu Koshkonong Menighed med to Sogn, vestre og østre. Og paa begge disse Steder holdt Menigheden sin Jubelfest iste og 2den September 1869 med stor Festlighed, som ogsaa forhøjedes derved, at 12 Kandidater tillige blev ordinerede i Vestkirken. Alle paa en nær havde studeret her. “Under Egen” holdt ogsaa vor Synode sin Jubelfest 1878, 25 Aar efter dens Stiftelse.” I 1894 feirede Menigheden Halvhundredaarsfest.

“Man byggede nu to Tømmerkirker, hvortil hver Farmer kjørte sit Tømmer. Vestre Kirke blev indviet 19de December, 1844 af Dietrichson og Clausen, og østre den 31te Jan. 1845 af Dietrichson alene.

I Muskego var allerede Indflytning fra Norge begyndt 1839. I 1843 kom Seminarist C. L. Clausen fra Danmark hid; han blev kaldt til Prest og prøvet og ordineret den 18de Oktober 1843.

Nu udfoldede Pastor Dietrichson en stor og vigtig Missionsvirksomhed ‘i Omegnen’, som det hedte da, skjønt det var i vid Afstand fra hans Hjem. Men gamle Koshkonong Menighed skal ogsaa have Ære for, at den altid har ladet sine Prester faa passende Tid til Missionering, skjønt de derved naturligvis ofte maatte lide lidt selv. Det samme kan ogsaa siges om alle de første Menigheder, ja, Gud ske Lov om de senere ogsaa.

Saaledes kom ogsaa Dietrichson til det tredje norske Settlement, Rock Prairie i Rock Co., Wis., som tilligemed Jefferson Prairie, Long Prairie og Rock Run nu ved Dietrichsons Hjælp dannedes til et nyt norsk Prestekald, der vilde faa ordineret Prest fra Norge. I 1844 sendte denne saaledes af Dietrichson ordnede Menighed paa Rock Prairie med Annekser Kaldsbrev til Norge, men de fik ingen Prest derfra og kaldte siden Pastor Clausen, som flyttede did omtrent 1846—47, og saa kom Pastor H. A. Stub i 1848 fra Norge i hans Sted til Muskego. Dietrichson stiftede tillige Menigheder i Rock River, Pine Lake, Spring Prairie, Bonnet Prairie, Dodgeville, Wiota, Skoponong, White Water og flere. Medens Dietrichson i

1846 gjorde et Besøg til Norge, betjente C. L. Clausen Koshkonong, hvor han tog Bolig den Tid.

Med Hensyn til Organisation af Menigheder gik det saaledes nu raskt fremad Aar for Aar, men Ordning af et Kirkesamfund tog endnu længere Tid."

SAMFUNDSDANNELSE.

Presterne Dietrichson, Clausen og Stub "føjte Mangelen af organisk Forbindelse". Disse sammenkaldte derfor et "Kirkemøde" til St. Hansdag 1849, hvor et Udkast til en "Grundlov" læstes. Past. Dietrichson reiste til Norge i 1850. I hans Sted kom A. C. Preus som fast Prest til Koshkonong.

Det næste Forsøg for at forbinde Menighederne gjordes i 1851, da et Kirkemøde sammenkaldtes til 4de Januar til Rock Prairie. Der var da ialt 23 Menigheder. Fra 19 af disse kom 30 Deputerede. En Grundlov vedtoges. I dette Aar kom fra Norge Presterne H. A. Preus, G. F. Dietrichson og N. Brandt.

Den 2den Febr. 1852 kaldtes det næste Kirkemøde. Mødet havde 42 Deltagere, 6 Prester og 36 Repræsentanter. Paa Grund af at grundtvigiansk Vranglære havde indsnæget sig i den i 1851 antagne Grundlov, besluttedes enstemmig Opløsning af det stiftede Samfund. Forsamlingen enedes om et Udkast til ny Grundlov; dette skulde danne et forberedende Forslag til nyt Møde det følgende Aar.

Den 5te Febr. 1853 samledes paa Koshkonong 45 Menighedsrepræsentanter og 7 Prester. Pastor I. A. Otteson var nemlig da kommet til. Det foreliggende Udkast til Grundlov blev gennemgaaet og antaget. Grundloven sendtes derpaa tilbage til Menighederne, som godkjendte den, og ved et nyt Møde i Oktober blev den formelt ratificeret. Herom skriver Pastor Ottesen: "Saaledes var da den norsk-evangelisk-lutherske Synode stiftet paa Guds Ords Grundlag i Overensstemmelse med vore troende Fædres sande Bekjendelse, stiftet under hjertelig Bøn til Gud, at han af Naade vilde velsigne dette Samfund af norske Lutheranere, og ved sin gode Helligaand lade ogsaa denne Ordning i hans Haand tjene til at opholde den sunde Lærdoms Form for dem og deres Børn i dette vort nye Hjemland til sin Ære og til mange dyrekjøbte Sjæles evige Frelse. Herren høre den Bøn for Jesu Kristi Skyld! Amen."

Til Formand valgtes Past. A. C. Preus. Et Kirkeraad bestaaende af Prester og Lægmedlemmer valgtes. Det havde at varetage Samfundets Tarv mellem Møderne. Menighedernes Tal var da 38, nemlig 31 i Staten Wisconsin, 3 i Illinois og 4 i Iowa. Det samlede Sjæleantal ansloges til 11,400.

Forat man kan danne sig en Forestilling baade om den Virksomhed Pionerprester dengang og senere udfoldede og tillige hvilken Vekst Samfundet skjød, kan eksempelvis nævnes, at Pastor Koren, som kom fra Norge i 1853 og dengang var den eneste norske Prest vestenfor Mississippi, betjente et Strøg, hvor der 30 Aar senere var omkring 20 Prester og 50 Kirker tilhørende Synoden.

Paa lignende Maade missioneredes der nordover i Wisconsin, senere i Minnesota og Nord Dakota. Det samme gjentager sig den Dag idag i Nord og Syd Dakota og videre nord og vestover.

Allerede i Femtiaarene blev der Mangel paa Prester, og indtil denne Dag har der været det. Man forsøgte forgjæves at faa nok fra Norge. Man søgte at faa Hjælp fra Wisconsin Statsuniversitet, men forgjæves. Staten havde intet med Presteuddannelse at gjøre. Man blev da henvist til selv at sørge for

UDDANNELSE AF PRESTER.

Ved de første Synodemøder finder vi Forhandlinger herom, men man manglede Mænd og Midler. Fra tyske Lutheranere kom midlertidig Hjælp. Den saakaldte Missoourisynode, hvis ledende Mand var den store Teolog Dr. Walther, aabnede baade sit Gymnasiums og sit teologiske Seminars Døre for de "norske Brødre". Pastor L. Larsen blev i 1859 af Synoden ansat som Lærer ved det teologiske Seminar i St. Louis, og norske Studerende søgte did. Fra dette Aar kan man altsaa regne, at Synoden begyndte Uddannelse af Prester. Ved Borgerkrigens Udbrud flyttede Prof. Larsen og de norske Studerende derfra. Dette ledede til, at Synoden straks nøddtes til at begynde med at grundlægge egne

LÆREANSTALTER.

LUTHER COLLEGE blev den første i Rækken og er Synodens eneste College. Den er ogsaa den ældste højere norske Læreanstalt. Fra 1857 af tegnedes frivillige Bidrag til Læreanstaltens Oprettelse, og trods en rasende Borgerkrig, de smaa Kaar og de forholdsvis faa Prestekald samledes man den 14de Oktober 1865 til Indvielse af Luther College Hovedbygning. Den havde kostet \$75,000, en Sum, som dengang krævede mere Opofrelse at skaffe tilveie, end flere Millioner vilde kræve nu. Ligesom Skolens Opførelse med Rette kaldes "det største Storverk udført af Nordmænd i Amerika", saa var dens Indvielse den største Glædesdag, de norske Nybyggere har fejret. De saa heri Arbeidet for Guds Ords Bevarelse og Udbredelse grundlagt for deres Efterkommere i deres nye Hjem. Hermed var ikke alene Begyndelsen gjort til en højere Uddannelse for den unge Slegt, men herved var ogsaa Samfundets senere Skolers Karakter bestemt. De skulde være af Kirken og for Kirken. Kristendom og Grundighed skulde præge dem. Læge og Lærde var enige herom. Erkjendelsen heraf havde de med sig fra Norge. De ledende Prester havde alle paa en nær sin Uddannelse fra Kristiania Universitet. Ved Luther College har ogsaa det overveiende Flertal af Lærerne ved de øvrige Kirkeskoler inden Synoden faaet sin Uddannelse.

Luther College er et Gymnasium, hvor Eleverne i et otteaarigt Kursus faar en klassisk Fordannelse til fortsat videnskabeligt Studium. Dette Kursus har den i Landet gjængse Inddeling i et Collegekursus og et forberedende Kursus, hvert paa fire Aar og forudsætter de vanlige otte "Grades" eller otte Aars "Common School" Arbeide.

Skolen har siden sin Grundlæggelse havt to Bestyrere, Prof. Dr. Laur. Larsen fra 1861 til 1902 og den nuværende Bestyrer C. K. Preus fra 1902 af. Den har 17 Lærere og over 200 Elever, kun Gutter. Fra Skolens fuldstændige Kursus er der i Aarenes Løb dimiteret med Graden Baccalaurei Artium ialt 647. Af disse er 53 Procent blevet Prester og teol. Studerende,

104 Lærere, 39 Læger, 10 Journalister og Forfattere. Af dem som har frekventeret Skolen er 389 blevne Prester.

LUTHER SEMINAR blev Synodens næste Skole, hvad Tiden for Grundlæggelse angaar. Den er Synodens teologiske Seminar, en norsk-engelsk evangelisk-luthersk Presteskole, hvor Studenter fra Luther College, der vil gaa i Kirkens Tjeneste, studerer videre. Den er saaledes Synodens øverste Anstalt.

Denne Anstalt har to Afdelinger:

En teoretisk, som har til sin Opgave at give unge Mænd med en videnskabelig Fordannelse, navnlig i de gamle Sprog, Anledning til at forberede sig til Kirkens Tjeneste. Denne stiftedes i 1878.

En praktisk. Dens Hensigt er at give saadanne Mænd, som ikke har erholdt nogen fuldstændig gymnasial Uddannelse, men som har Evner og Vilje til at virke for Guds Rige i det offentlige Prædikeembede, den Undervisning som ansees fornøden dertil. Denne Afdeling stiftedes i 1876.

Skolen grundlagdes i Madison, Wis., flyttedes senere til Robbinsdale, ved Minneapolis, og derefter til St. Paul, hvor en prægtig Bygning opførtes af Samfundet.

Lærerkollegiet bestaar af Prof. Dr. H. G. Stub, Prof. Dr. Johs. Ylvisaker, Prof. O. E. Brandt, Prof. O. E. Hove.

LUTHERAN NORMAL SCHOOL i Sioux Falls, S. Dak., er Samfundets tredie Læreanstalt. Dens Formaal er at uddanne fromme og dygtige Lærere og Lærerinder for Menighedsskolen og Commonskolen.

Skolen har havt to Bestyrere, Prof. A. Mikkelsen fra 1890 til 1908 og Prof. Z. Ordal fra 1908 af.

Synoden havde fra 1865 af en Skolelærerafdeling ved Luther College, men i 1889 blev Lærerseminariet i Sioux Falls grundlagt.

Skolen byder tre Kurser: Et norsk, et engelsk og et norsk-engelsk, da der trænges Lærere og Lærerinder for Menighedsskolen, som snart er norsk, snart engelsk, snart begge Dele, og ogsaa for Statens Skoler, hvis Bestyrelse ofte ønsker lutherske Lærere. Skolen har 10 Lærere.

Foruden disse tre Læreanstalter der er Synodens, er der indenfor Synoden, eiet og drevet af private Korporationer, 9 Læreanstalter. Alle disse byder en Høiskole- eller Akademiuddannelse i forskellige Kurser paa kristelig Grund. To af dem byder ogsaa Collegeuddannelse.

BARNESKOLEN, Religionsskolen, Menighedsskolen, eller som den stundom kaldes "Norske-Skolen", har altid været drevet inden Menighederne, har altid været omtalt som en Livssag og har altid vist sig at være det, og dog har dette Arbejde havt større Vanskeligheder at kæmpe med end noget andet. I Nybygget begynder man med Omgangsskole, saa benytter man Statens Skolehuse eller bygger et eget Skolehus, eftersom der er Interesse og Midler forhaanden. Men Vanskeligheden er, at Statens Skole, Commonskolen, drives ca. 9 Maaneder om Aaret. Religionsskolen maa derfor enten holdes i de varmeste og travleste Sommermaaneder eller drives samtidig med Commonskolen. Dette volder alskens Uregelmæssigheder og Misnøje. Den mest tilfredsstillende Løsning er at drive Menighedsskolen som norsk-engelsk Skole og møde baade Kirkens og Statens Krav. Dette sker kun faa Steder. Synodens Festskrift i Anledning

Femtiarsjubilæet siger herom: "Et meget mørkt Kapitel i vort Samfunds Historie er dette om den kristelige Barnekole, og her foreligger til Løsning en Opgave, som er af den allerstørste Betydning for den norsk-lutherske Kirkes sande Triysel og Fremgang i dette Land."

MISSIONSARBEIDE har baade gaaet foran og fulgt Synodens Virksomhed. Ved Missionsarbeide stiftes stedse nye Menigheder, og disse er da igjen med i Missionsarbeide for andre. Men foruden dette Indremissionsarbeide driver Synoden særegne Missioner.

DEN ENGELSKE MISSION i de større Byer drives for at afhjælpe Nøden blandt de Landsmænd der ikke forstaar Norsk. Disses Tal øges hurtigt.

SJØMANDS MISSION for norske Sjøfolk drives baade paa Amerikas Øst- og Vestkyst.

EMIGRANTMISSION med eget Emigranthjem har Synoden i New York.

BYMISSIONER drives i Storbyerne Chicago, New York, Minneapolis og St. Paul, Seattle, San Francisco.

INDIANERMISSION, Negermission, Mormonmission har Synoden deltaget i.

HEDNINGEMISSION har Synodens Menigheder støttet lige fra den Tid de selv kun var at regne for Missionsmenigheder.

SCHREUDERMISSIONEN i Afrika begyndte omtrent samtidig med Indvandringen til Amerika. Synoden har lige siden Femtiarene bidraget til denne Mission og har siden Nittiarene sendt ud og underholdt Missionærer i Zulu.

ALASKAMISSIONEN blandt Eskimoerne har været drevet med store Opofrelser og har baaret megen Frugt.

KINAMISSIONEN er Synodens nyeste Mission. Synoden har i Kina sin egen Missionsmark og har i Løbet af det sidste Aar sendt flere Missionærer derud.

BARMHJERTIGHEDSANSTALTER trænges der ogsaa i Amerika, og Synoden har i en Aarrække drevet saadanne.

BARNEHJEM i Stoughton, Wis., i Wild Rice, Minnesota, og i Chicago.

ALDERDOMSHJEM i Stoughton, Wis., i Stanwoud, Wash., og Glenwood, Minn.

HOSPITALER drives i La Crosse, St. Paul og Sioux Falls. De eies ikke af Synoden, men Medlemmer af Synoden er med i Bestyrelsen.

TIDSSKRIFTER har Synoden udgivet lige siden sin Stiftelse, nemlig "Kirkelig Maanedstidende", som senere udkom ugentlig under Navnet "Evangelisk Luthersk Kirketidende". Desuden udgives et norsk og et engelsk Børneblad. Overgangen til Engelsk kræver ogsaa et Kirkeblad. Det udkommer ugentlig under Navnet "Lutheran Herald".

Sin Boghandel med Trykkeri og Binderi har Synoden i Decorah, Iowa.

SJÆLEANTALLET i Synoden er noget over 150,000, konfirmerede i Aarets Løb 4948, kommuniserede 67,094. Antallet af Menigheder, der tilhører Synoden eller faar sin Betjening derfra, beløber sig til 1048. Fra Norge har Synoden faaet 61 Prester. Af disse er 30 vendt tilbage

til Norge. Kun fire er nu i Virksomhed i Synoden. Antallet af Prester uddannede i Synoden er 459, hvoraf 392 staar i Tjenesten.

VÆRDIEN AF SYNODENS EIENDOM beløber sig til omkring 800,000 Dollars. Heri er ikke iberegnet private Korporationers eller Menigheders Eiendomme. Legaternes samlede Sum iberegnet Luther College Endowmentfond beløber sig til over 375,000 Dollars. Omtrent alt dette er blevet Synodens ved Gaver i Aarenes Løb.

SYNODEFORMÆND. Synoden har siden sin Stiftelse havt fire Formænd. Past. A. C. Preus var Formand fra 1853 til 1862, Past. H. A. Preus fra 1862 til sin Død 1894, Past. V. Koren fra 1894 til sin Død 1910, Past. Dr. H. C. Stub fra 1910 af.

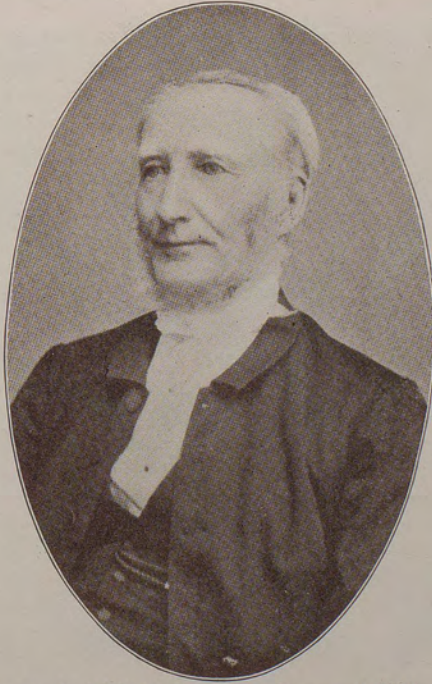
EN DISTRIKTSINDELING af Synoden fandt Sted i 1875, og Synodens Forfatning eller Grundlov blev revideret. Synoden deltes i tre Distrikter, Østlige, Iowa, og Minnesota Distrikt. Senere oprettedes et nyt Distrikt ved Stillehavskysten, Pacificdistrikt og ligeledes Nordvestlige Distrikt, hvis Tyngdepunkt er Nord Dakota. Fællessynoden holder sine regulære Møder hvert tredje Aar, Distriktssynoderne hvert Aar, dog hvert tredje Aar i Forbindelse med Fællessynoden. Fællessynoderne vælger en Fællesformand paa 6 Aar. Distriktssynodemøderne Distriktsformand paa 3 Aar.

SYNODALFORFATNINGEN erklærer Kap. I Paragraf 2: "Den eneste Kilde og Regel for Synodens Tro og Lære er Guds hellige Ord, aabenbaret i det gamle og nye Testaments kanoniske Bøger." Endvidere Paragraf 3: "Synoden bekjender sig til den norsk-lutherske Kirkes symbolske Bøger eller Bekjendelsesskrifter, fordi disse giver en ren og uforsket Fremstilling af den i Guds Ord indeholdte Lære."

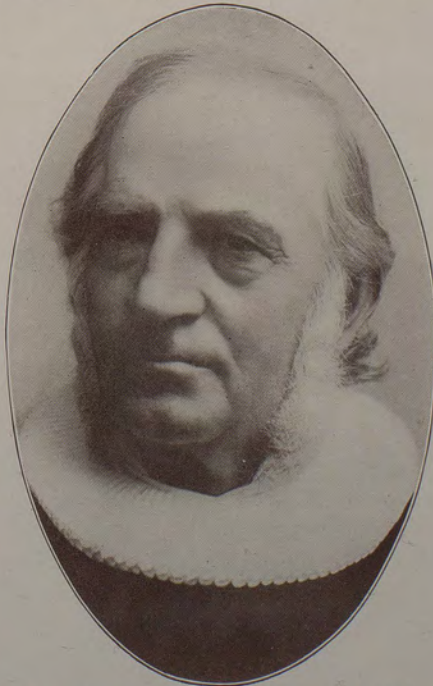
Hvor fri Synodens Forfatning er, fremgaar deraf, at Synodens Møder ligeoverfor de enkelte Menigheder er kun "raadgivende Forsamlinger." Det samme viser en Paragraf som siger: "Lære- og Samvittighedsspørgsmaal kan ikke afgjøres ved Stemmeafstemning, men alene efter Guds Ord og vor Kirkes symbolske Bøger."

LÆRESTRID har Synoden havt fra sin Stiftelse af. Det maatte være saa i et Sekternes Land, om den vilde bevare sin bedste Arv, Guds Ord, uforsket. Og det vilde den. Derfor har den i sin Forfatning i Kapitlet om sine Formaal stillet først: "Synoden skal vaage saavel over Lærens Renhed og Enhed (Ef. 4, 3—16; I Kor. 1, 10) som over det kristelige Livs Udvikling." I Lys heraf maa man bedømme hvad en overfladisk Betragtning ofte har kaldt Norskamerikanernes, specielt Synodens, Stridbarhed. Det har ikke været Stridslust men Husholdertroskab. Derfor har heller ingen anden Strid end Lærerstrid fundet Rum i Synoden. Men naar det gjaldt Guds Ord, da hævdedes altid: "Det er ikke raadeligt at handle mod sin Samvittighed." Thi gav Synodens Forfatning end fuld Frihed fra menneskelig Autoritet i Troessager, saa forlangte den ubetinget Underkastelse under Guds Ord.

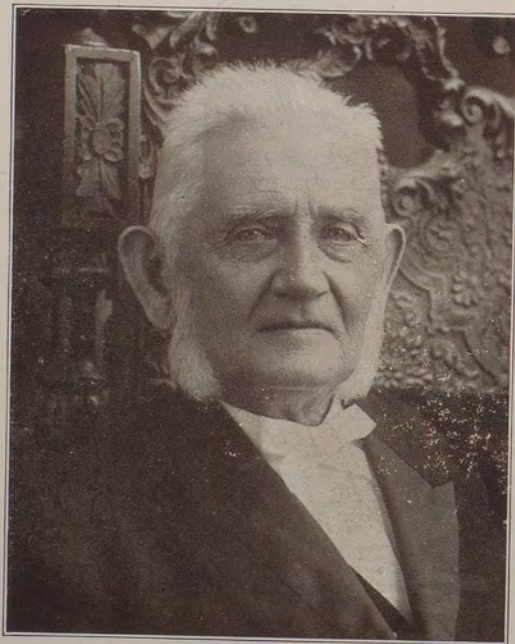
Synodens Motto, sat i Synodens Segl, er *Γεγραπται* "der staar skrevet".

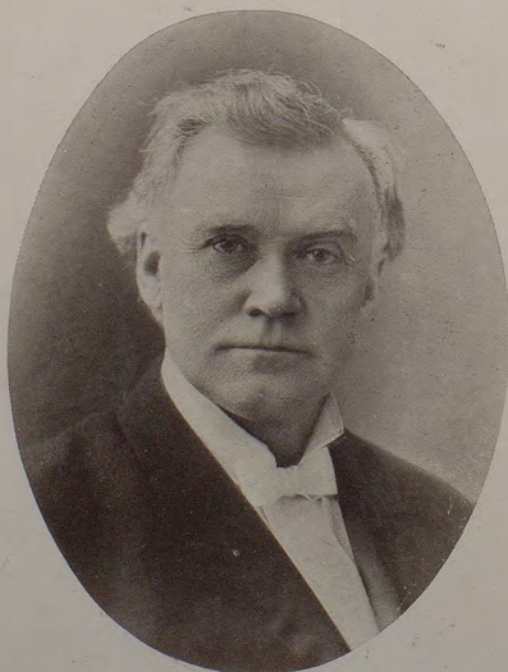
Past. A. C. PREUS, Synodens Formand 1853—1862

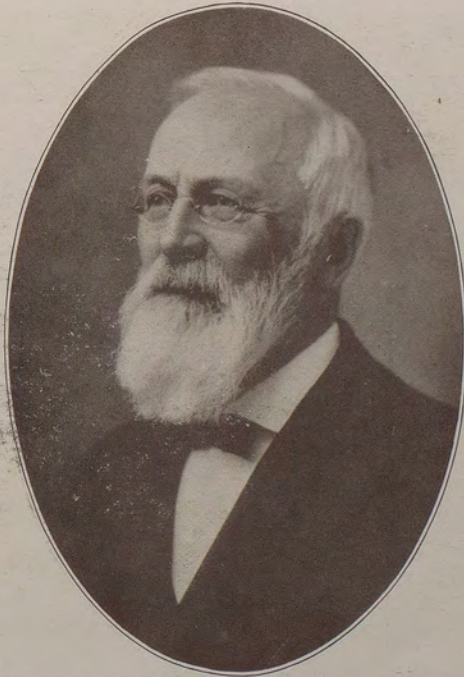
Past. H. A. PREUS, Synodens Formand 1862—1894

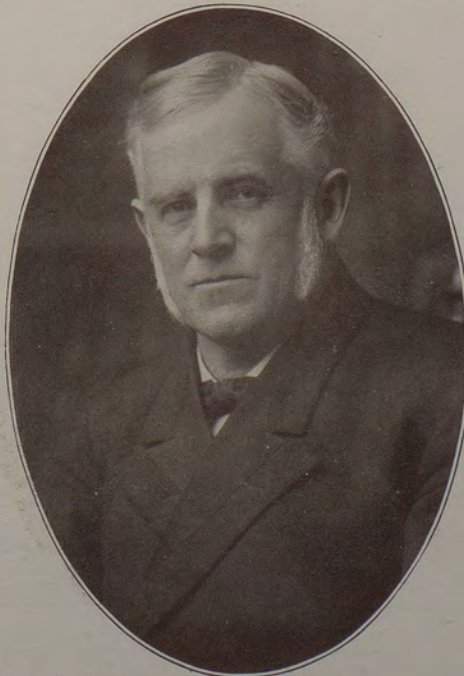
Past. Dr. V. KOREN, Synodens Formand 1894—1910

Past. Dr. H. G. STUB, Formand 1910

Prof. Dr. LAUR. LARSEN, Bestyrer for Luther College 1861—1902

Prof. C. K. PREUS, Bestyrer for Luther College 1902

LUTHER COLLEGE, Decorah, Iowa
Grundlagt 1861

LAUR. LARSEN HALL, LUTHER COLLEGE

LUTHER SEMINARY, St. Paul, Minn.
Grundlagt 1876

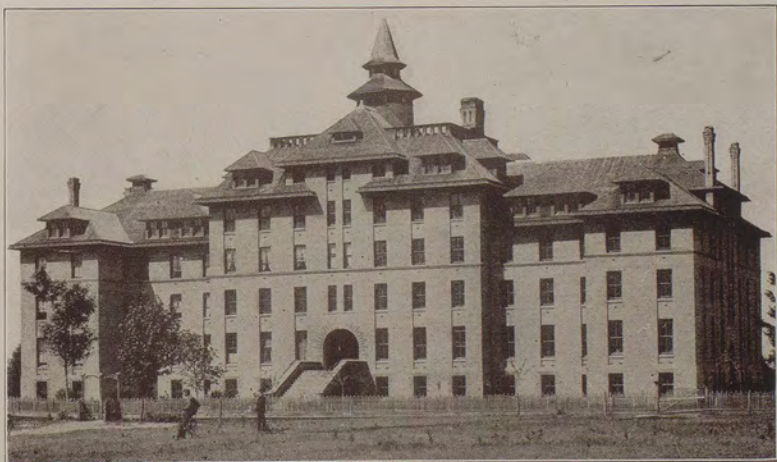
LUTHERAN NORMAL SCHOOL, Sioux Falls, S. D.
Grundlagt 1889

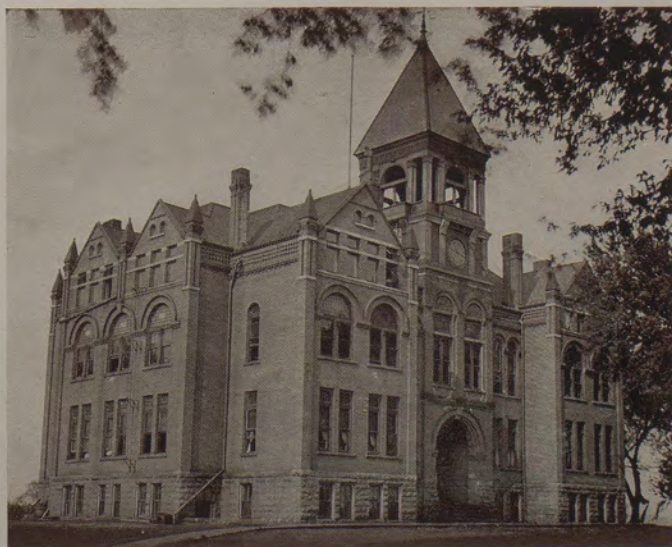
PARK REGION LUTHER COLLEGE, Fergus Falls, Minn.
Grundlagt 1892

LUTHERAN LADIES' SEMINARY, Red Wing, Minn.
Grundlagt 1892

PACIFIC LUTHERAN ACADEMY, Parkland, Wash.
Grundlagt 1890

LUTHER ACADEMY, Albert Lea, Minn.
Grundlagt 1891

H. A. PREUS ACADEMY, Albion, Wis.
Grundlagt 1876

GALE COLLEGE, Galesville, Wis.
Grundlagt 1901

BRUFLAT ACADEMY and BUSINESS INSTITUTE, Portland, N. D.
Grundlagt 1889

LUTHERAN COLLEGE, Clifton, Texas
Grundlagt 1897

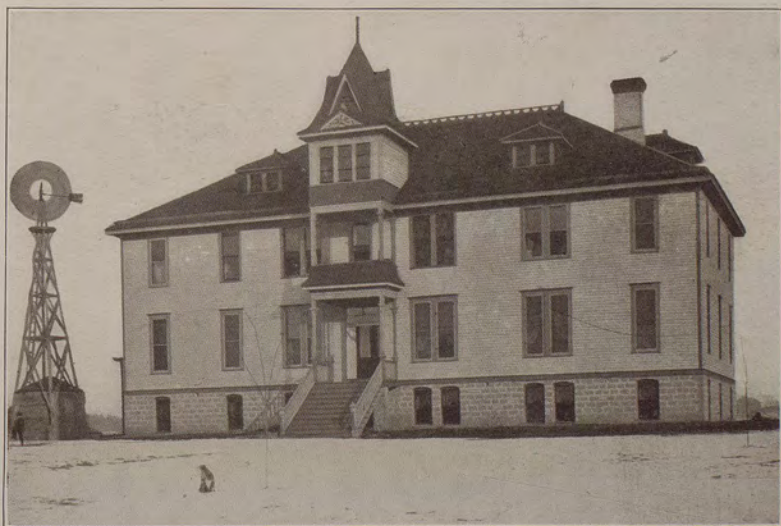
WITTENBERG ACADEMY, Wittenberg, Wis.
Grundlagt 1901

WILLMAR SEMINARY, Willmar, Minn.
Grundlagt 1883

WILD RICE BARNEHJEM, Wild Rice, Minn.
Grundlagt 1899

MARTIN LUTHER BARNEHJEM, Stoughton, Wis.
Grundlagt 1889

PARKLAND LUTHERSK BARNEHJEM, Parkland, Wash.
Grundlagt 1901

STOUGHTON ALDERDOMSHJEM, Stoughton, Wis.
Grundlagt 1900

GLENWOOD ALDERDOMSHJEM, Glenwood, Minn.
Grundlagt 1913

LA CROSSE LUTHERAN HOSPITAL, La Crosse, Wis.
Grundlagt 1902

LUTHER HOSPITAL, St. Paul, Minn.
Grundlagt 1900

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, Decorah, Iowa
Grundlagt 1869

LUTHER COLLEGE CONCERT BAND

